

Direcció Lisboa

Portaren el dinar

Portaren el dinar. El brou gallec era realment substancios i d'una presència autèntica. Conec vagament Galícia. Hi he estat tres o quatre vegades, sempre- malauradament- de pas. El brou gallec em sembla la quinta essència de la vida agrària gallega. El *caldo gallego* -com el *caldo verde* portuguès- és el plat popular d'aquest país. Aquest fou el plat favorit del dictador Oliveira Salazar. El *caldo verde* portuguès té la mateixa base que el gallec, però afegint-hi unes estries de col que encara li donen un gust més rústic i agrari. Si més no, en l'àrea d'aquest idioma s'ha inventat un brou que té una popularitat indiscutible. Aquest fet és important. El país que ha creat un brou ha realment lluitat contra la misèria. És clar: de *caldo gallego*, n'hi ha de moltes classes i maneres. En la cuina, la trampa és constant i indefectible. En la cuina que es fa avui, la trampa és permanent. Ara, haver fet un plat popular, substancios, acceptant per totes les cases amb un foc encès - a la llar o als fogons - i acceptat, sobretot, pels paladars dels país, és digne d'admiració. Un plat de *caldo*, l'han tingut els gallecs més pobres només que hagin alçat una palla de terra. Altres països ho han passat pitjor, em sembla.